

Publicerad 2017-02-13 20:54 av Missbruksbarn

Ett porträtt av Växjösjön i mörkret

Stjärnorna skriver sitt minne, i den svarta avgrunden

De bleknar inför mörkret

Och faller ned mot jorden

Valvet vänder sig obarmhärtigt om

Där galaxerna svävar utan ljud

Bland tankar och känslor

Som aldrig

Kommer att bli unga igen

Husen avtecknar sig mot vilsenheten

Byggnader av brand likt facklor

I den obarmhärtiga natten

Dess spegelbild skapar ett parallellt universum

Där vinden bryter sjövattnets sköra yta

Nere vid elden

På en ensam strandremsa

Där sjön för längesedan valt att stanna

Jagar ungdomar känslor som för längesedan flytt

Alla vill de gå hem

Men det finns ingenstans att gå till

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Missbruksbarn med Poeter.se id #87339 innehar upphovsrätten